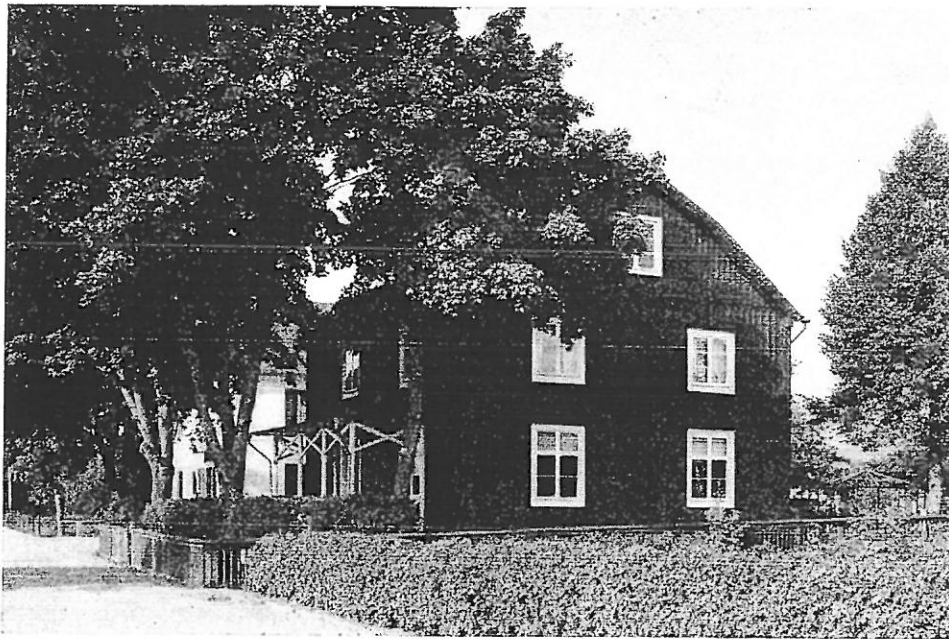

vitsordad och förbindelsen att stifta sådana, der de behöfvas, med detsamma förkunnad. Detta är anledningen till en dylik inrättning äfven här, och den uppfyller sitt ändamål, om derigenom befordras sparsamhet och sedlighet med dessas frugter välmåga och trefnad."

Verksamheten börjar.

Som nämnts ägde direktionens första sammanträde rum den 18 februari, men redan den 5 i samma månad hade banken börjat sin verksamhet. Då uppsökte nämligen drängen Daniels Gustaf Persson i Sundfiske efter högmässan pastorn-kassören och anhöll att få insätta 3 Rdr 16 sk. bco. Han fick 27 efterföljare, innan man vid direktionssammanträdet överenskom om "tour mellan Directeurerne." Enligt turlistan skulle en av dem vara närvarande och biträda kassören vid insättningarna, och ordföranden skulle börja redan dagen därpå, varefter banken skulle hållas öppen efter högmässan varje söndag. Förmodligen fick kassörens bostad i tingshuset tjänstgöra som "banklokal", och direktionens ordförande åtog sig att "till 6 procents ränta emottaga efter hand inflytande medel till ett belopp av minst 10 Rdr bco hvarje gång och dem efter en månads uppsägning tillhandahålla Directionen vid påfordran, antingen för insättning i Fahlu Sparbank eller utlåning mot säker borgen till vederhäftig person." Banken kunde alltså till en början betraktas som ett slags filial till Falu Sparbank, men vid ett direktionsammanträde den 31 december 1837 beslöts, "att Banken skulle göras oberoende och medlen således inom församlingen utlånas."

Ledamot av Sparbanken kunde var och en bli, "som medelst någon för fem år bestämd årlig afgift, minst 24 skilling banco, tillskapar och uppehåller den till betäckande af räntebrist och

TINGSHUSET

i vars övre våning bankens expeditionslokal var belägen åren 1837–1880

utgifter nödiga hjälpfonden. – Vid val och beslut beräknas hvarje 24 skilling banco årsavgift som hel röst.”

Direktionen valdes av ledamöterna och skulle bestå ”af sex för säker förmögenhet och redlighet kända män vare sig emellan eller utom ledamöternas antal.” Varken direktörer, kassör eller revisorer kunde påräkna att ”af Inrättningen draga någon lön, vinst eller enskild nytta. Deras belöning blifve Inrättningens framgång och medmenniskors tacksamhet och i alla händelser eget medvetande att utan vinstberäkning hafva arbetat för en god sak.”

Brukspatron Lagergren lämnade som ovan nämnts styrelsen redan med utgången av år 1837. Vem som blev hans efterträdare som styrelsens ordförande framgår egendomligt nog icke av protokollen. I intet av dem omnämnes något val, och de sakna underskrift ända till år 1844. Ingenting anmärkningsvärt ha de heller att förtälja från bankens allra första verksamhetsår,